

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 marca 2017r. w Suwałkach

sprawy **E. O.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem E. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 7 czerwca 2016 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca E. O. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 maja 2016r. do dnia 31 maja 2018r.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 7.06.2016r. odmówił E. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu wskazał, że decyzją z dnia 17.04.2014r. przyznane zostało E. O. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisów art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.). Oznacza to, że prawo do renty przysługuje pod warunkiem utrzymania stopnia całkowitej niezdolności do pracy. E. O. tego warunku nie spełnia, ponieważ lekarz orzecznik ZUS na posiedzeniu w dniu 23.05.2016r. stwierdził jedynie częściową jej niezdolność do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji E. O. wskazała, że nie rozumie dlaczego odmówiono jej prawa do renty chociaż lekarz orzecznik ZUS orzekł, że jest ona częściowo niezdolna do pracy. Stan jej zdrowia nie uległ poprawie i nadal ma różne dolegliwości po przebytej operacji i chemii między innymi drętwienie stóp i rąk. Ma też tętniaka tętnicy biodrowej wewnętrznej, liczne torbiele nerek, nadciśnienie tętnicze i częste bóle głowy. Występuje też u niej brak siły i dyskomfort psychiczny, szczególnie, że od lekarza prowadzącego leczenie wie, że rak jest chorobą nieuleczalną.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymując argumentację z zaskarżonej decyzji wskazał, że warunkiem przyznania prawa do renty było uznanie E. O. za całkowicie niezdolną do pracy.

Lekarz orzecznik ZUS uznał jednak E. O. za częściowo niezdolną do pracy do 31.05.2018r., a od orzeczenia tego nie został wniesiony sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS. Odmówiono więc E. O. na podstawie art. 57 § 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) prawa do renty.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Zgodnie z art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Oznacza to, jak wyraźnie też na to wskazał Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 14.11.2013r. III AUa 534/13, że przywrócenie prawa do renty następuje ex lege w razie ponownego powstania niezdolności ubezpieczonego do pracy w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa przysługującego mu uprzednio, jeżeli prawo to ustało wskutek ustąpienia niezdolności do pracy. Nie ma tu znaczenia, czy dochodzi do przywrócenia tego samego stopnia niezdolności do pracy. Jeżeli przywróceniu prawa do renty towarzyszy zmiana stopnia niezdolności do pracy w stosunku do pierwotnie przyznanego świadczenia, organ rentowy, winien dokonać tylko odpowiedniej korekty wysokości renty.

Organ rentowy winien zatem w sprawie przyznać E. O. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 23.05.2016r. Jeżeli bowiem od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS Prezes Zakładu nie zgłosił w terminie 14 dni zarzutu wadliwości orzeczenia to orzeczenie lekarza orzecznika ZUS wiąże ten organ rentowy, tak jak i w przypadku ubezpieczonego gdy od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS nie wniesie sprzeciwu.

Sąd zatem w niniejszej sprawie bez potrzeby powołał dowód z opinii sądowych biegłych lekarzy. Nie było bowiem takiej potrzeby. Orzeczenie wszakże lekarza orzecznika ZUS stanowiło tak podstawę do wydania decyzji jak i podstawę do wydania wyroku skoro nie zgłoszono do niego zarzutów ani sprzeciwu. Fakt więc, że sądowi biegli lekarze nie stwierdzili niezdolności odwołującej się do pracy, nie miało znaczenia w sprawie.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił E. O. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1.05.2016r. do dnia 31.05.2018r. Lekarz orzecznik ZUS stwierdził bowiem, że odwołująca się nadal jest częściowo niezdolna do pracy po upływie dotychczasowego terminu pobierania renty, (tj. od dnia 30.04.2016r.) do dnia 31.05.2018r.

PW/bd